



Република Србија  
**ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА**  
Број: 010-01-34/2011-01  
Датум: 20.07.2011. године  
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **Н.Ш** из Јагодине, улица **██████████** у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог састава судства Одлуке број 119-05-00101/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одрде члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10), и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 20.07.2011. године, донео је

### ОДЛУКУ

**ПРИГОВОР** **Н.Ш** из Јагодине **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00101/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

### Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00101/2010-01 од 14.06.2010.године, **Н.Ш** који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр.116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2010.године. У другом ставу исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, у ставу I тачка 828 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама **Н.Ш** поднео је дана 01.03.2010. године жалбу Уставном суду Републике Србије на одлуку од 25.12.2009. године, због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде

материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на Одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакао повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, као и непостојање објективних критеријума за избор и одсуство рангирање кандидата.

Навео је да је у периоду 2006 до 2008.године, имао просечно 25,94% укинутих одлука, што је у оквиру просека суда 25,15% у том периоду. Такође је навео да разлози за сумњу не могу бити појединачно цењени, да се притом не цени норма и коефицијент ажурности, већ једно или друго и чињеница да у посматраном периоду није имао у раду старе предмете, да је у том периоду био заменик председника кривичног одељење и руководиоца обуке за приправнике. Осим тога, пропуштено је прибављање мишљења колегијума свих судија из кога потиче или непосредно Вишег суда.

Предлаже да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС“ бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС бр. 43/09, 22/11 и 33/11), комисија је заказала јавну расправу, која је одржана 15.06.2011.године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Известлац је на рочишту изнео садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору Н.Ш, указујући да на рочишту пре свега треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио да је Уставном суду 01.03.2010.године, поднео жалбу против одлуке Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године, да остаје код свих навода из те жалбе и да исту проширује на појединачну одлуку Високог савета судства број 119-05-00101/2010-01 од 14.06.2010.године.

У том смислу наводи да је уз жалбу (сада приговор) доставио Високом савету судства извештаје о раду судија и суда, за период од 2006. до 2008.године, које сматра тачним, наводи да Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности ( у даљем тексту: Правила ), уведе нови додатни критеријум – просек одељења, а да се до доношења правила користио просек суда. Даље наводи да је у одлуци од 14.06.2010.године,

погрешно наведено да је поступао у другостепеној кривичној материји и да је погрешно означен проценат од 25% који треба да испуни да би задовољио квалитет, с обзиром да је за кривицу тај проценат 15%. Наводи да са нормом коју је остварио у посматраном периоду нарочито успешно обавља судијску функцију. Што се тиче времена израде одлуке навео је објективне разлоге, а наиме да је радио без сарадника, а на спорост експедиције готових предмета није могао да утиче, што све утиче на продужење рока. Што се квалитета тиче, замера Високом савету судства што је цењена само 2007.година, у којој је због измене кривичног Закона, Врховни суд променио правни став па му је повећан број укинутих одлука у 2007. години, за 6 уважених одлука у односу на 2008.годину. Такође наводи, да нису цењени сви параметри из члана 13 и 14 Одлуке о критеријумима и мерилима, а нарочито субјективне и објективне околности које су утицале на квалитет рада и време израда одлука.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор неоснован.

У образложењу оспорене одлуке је наведено да постоје разлози за сумњу у погледу стручности и оспособљености подносиоца приговора, јер је у трогодишњем периоду од 2006.до 2008.године у другостепеној кривичној материји за 2007.годину имао у К предметима просечно 35,14% укинутих одлука по правном леку, што је знатно изнад просека суда за исти период (28,70% укинутих одлука у 2007.години), у коме је вршио судијску дужност. Овај проценат укинутих одлука се није могао сматрати задовољавајућим квалитетом у кривичној материји (задовољавајући квалитет у Републици Србији је ако број укинутих у односу на број размотрених одлука не прелази 25%). У истом периоду је у 25 „К“ предмета одлуку израдио после рока од 30 дана. Наведени рокови се не могу сматрати примереним роковима у материји коју је радио и представљају прекорачење законског рока, због чега се доводи у сумњу оспособљеност за суђење у разумном року.

Из извештаја о раду судија Окружног суда у Јагодини и извештаја Окружног суда у Јагодини за 2006., 2007. и 2008.годину, произилази да је подносилац приговора радећи у кривичној материји у посматраном периоду остварио следеће резултате:

У **2006. години** у раду је имао 90 К- предмета, решио је 79 предмета, разматраних предмета по жалби било је 43 од тога потврђено 29 предмета или 67,44% , преиначено је било 4 предмета по жалби или 9,30%и укинутих 10 предмета по жалби или 23,26%, испуњеност норме била је 191,70%.

У истом периоду у кривичном одељењу суда било је укинутих одлука 23,08%.

У **2007. години** у раду је имао 86 К-предмета, од тога је решио 62, разматраних предмета по жалби било је 37 од тога потврђених 21 или 56,76%, преиначених три предмета по жалби или 8,11%, укинутих предмета 13 по жалби или 35,14%, испуњеност норме била је 183,57%.

У истом периоду у кривичном одељењу суда било је укинутих одлука 29,25%.

У 2008. години, у раду је имао 81 К-предмет од тога решио је 65, ожалбених одлука било је 36 од тога 22 предмета су потврђена или 61,11% преиначено 7 или 19,44% и укинутих 7 или 19,44%. Испуњеност норме била је 180,04%.

У истом периоду укинутих одлука у одељењу било је 24,14%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности, због којих су ти разлози настали.

Анализом резултата рада подносиоца приговора у посматраном периоду, произилази да је у 2006. години имао 23,26% укинутих одлука, у 2007. години 35,14%, а у 2008. години 19,44% укинутих одлука. Из ових података произилази да подносилац приговора нема задовољавајући квалитет у раду смислу одредбе члана 13. став 1. Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности по којима судија има задовољавајући квалитете, у смислу члана 12. став 1. наведених мерила, уколико број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука, не прелази проценат за Окружни суд у кривичној материји 15%.

Осим тога, по оцени Високог савета судства подносилац приговора не испуњава услов ни из одредбе члана 6. Правила, јер иако је у посматраном периоду испунио орјентациону норму у свом раду имао је груба одступања у погледу израде одлуке преко законског рока. Ово због тога, што је у 2006. години израдио 9 одлука до 60 дана, а у истом периоду просек одељења по судији био је 5 одлука. У 2007. години подносилац приговора израдио је 14 одлука до 60 дана док је у одељењу у тој години просек био 1,5 одлука по судији, због чега се основано доводи у сумњу оспособљеност подносиоца приговора и суђење у разумном року.

Основано се у приговору указује да разлози за сумњу у стручност и оспособљеност у сагледаваном периоду, Први састав Високог савета судства није требало да утврди селективно само на основу укинутих одлука у 2007.години и 25 одлука из истог периода урађених после рока од 30 дана, већ на основу укупних резултата рада подносиоца приговора. Основано у приговору указује да је погрешно наведено у одлуци да је свих 25 одлука урађено у 2007.години, јер из извештаја о раду судија који је у спису произилази да је у 2006.години подносилац приговора урадио - 9 одлука, у 2007.години - 14, а у 2008.години - 2 одлуке после рока од 30 дана.

Такође се основано у приговору наводи да у испитиваном периоду подносилац приговора није радио у другостепеној кривичној материји, а што произилази из извештаја о раду судија.

Погрешно је наведено у разлозима одлуке „да је задовољавајући квалитет у Републици Србији, ако број укинутих у односу на број разматраних одлука не прелази 25% у „К“ –предметима, јер задовољавајући квалитет у смислу одредаба члана 13. Мерила, за судију Окружног суда у кривичној материји износи 15%. Просек укинутих одлука у суду за 2007. годину, није 28,70% како је наведено у образложењу оспорене одлуке, већ је 29,25% што произилази из извештаја у раду судија за 2007. годину.

По оцени Високог савета судства пропусти у писању оспорене одлуке, иако основани, немају утицаја на другачију одлуку, као и остали наводи из приговора.

Уставни суд је у Одлуци „Савељић“ оценио да се због непотпуног састава Високог савета судства не доводи у питање законитост његовог рада и одлучивања, па је овај навод из приговора у том смислу неоснован.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да Н.Ш не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 13. став 3. и 14. став 1. тачка 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА  
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић



**Поука о правном леку:**

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од достављања одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.